

РЕГІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ ТА СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

**Грабовська Катерина Анатоліївна,
здобувач вищої освіти спеціальності 073 Менеджмент
Миколаївський національний аграрний університет**

Сільське господарство є важливою та перспективною галуззю економіки України. Промисловість сприяє економічній безпеці країни шляхом забезпечення її громадян якісними та доступними продуктами харчування, формування продовольчого фонду та створення сировинної бази для харчової та легкої промисловості, що відіграє важливу роль в експортному потенціалі. За позитивним розвитком галузі стоїть багато невирішених питань. Економічна та політична нестабільність, недосконалість законодавства та відсутність належної системи державної підтримки посилюють негативні тенденції, що спостерігаються в сільському господарстві в довгостроковій перспективі [1].

Основними проблемами розвитку аграрного сектору в економіці України є: різноманітні форми господарювання, що супроводжуються послабленням позицій середніх виробників за рахунок створення формально однакових, але нерівних умов господарювання для суб'єктів господарювання різного розміру та соціального навантаження. Нерівномірність розвитку (структури)[2].

Агропромисловий комплекс має наступну складну структуру:

- 1) Галузі виробництва засобів сільськогосподарського виробництва та інші галузі.
- 2) Сільськогосподарське виробництво.
- 3) Галузі, які переробляють, зберігають, транспортують і доставляють продукцію із сільськогосподарської сировини споживачам.
- 4) виробнича та соціальна інфраструктура;

Кожна галузь агропромислового комплексу відіграє свою роль у процесі економічного відтворення, але його основою залишається сільське

господарство. Таке положення сільського господарства в системі агробізнесу зумовлене тим, що основою кінцевої продукції всього комплексу є сільськогосподарська продукція[3].

Якщо дивитися на економічну історію України, то аграрний сектор завжди відігравав дуже важливу роль для нашої країни, оскільки забезпечував продовольчу самозабезпеченість країни та виступав постачальником сільськогосподарської продукції в інші країни. Проте воно залишається основним джерелом виробничо-економічного існування більшості сільського населення українського регіону, і його значення сьогодні лише зростає.

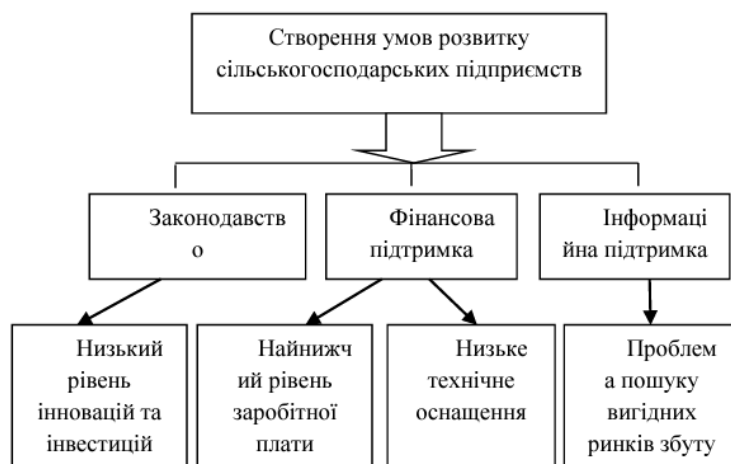

Рис. 1 Систематизація основних проблем розвитку сільськогосп підприємств[4]

Згідно з рисунком 1, найпоширенішою проблемою порівняно з іншими є створення сприятливих умов для розвитку сільськогосподарських товаровиробників, яку традиційно можна поділити на три основні напрями за такими рівнями. Ці рекомендації необхідно постійно вдосконалювати у відповідь на зміни зовнішнього та внутрішнього середовища ферм.

Питання вдосконалення законодавства в основному пов'язане з необхідністю завершення земельної реформи та підтримки малого бізнесу. Створення умов для розвитку сільськогосподарських підприємств. Закон про фінансову підтримку. Інформаційне забезпечення. Мало технічних засобів. мінімальна заробітна плата[4]

Для подальшого розвитку економіки сільської місцевості необхідно розробити механізм господарювання, що враховує процес спеціалізації сільського господарства України та євроінтеграцію. Він містить такі структурні компоненти[5]:

- 1) Інтеграція – посилення стратегічної взаємодії суб'єктів господарювання сільських агропромислових комплексів України та ЄС у сферах діяльності, що мають взаємодоповнювальний характер;
- 2) Інвестиції - Пільгова підтримка інвестиційного розвитку сільської місцевості з найбільш сприятливими умовами для агропромислового виробництва.
- 3) Інновації – налагодження співпраці між дослідницькими структурами українських агропромислових комплексів із значним науково-технічним і технічним потенціалом та подібними структурами в ЄС.

Запровадження механізму управління агропромисловим комплексом в умовах євроінтеграції сприяло б економічному розвитку сільських територій, а відсутність активних дій з боку державних органів влади на всіх рівнях може призвести до такої ситуації. Агропромисловий комплекс забезпечує зайнятістю більшість сільських територій регіону України, створюючи тим самим кризові явища в сільській місцевості.

З цього можна зробити висновок, що для успішного розвитку аграрного сектору країни в умовах глобалізації економіки необхідна реалізація національної політики, спрямованої на постійне підвищення інвестиційної привабливості аграрного сектора [6]. Без впровадження нових енергозберігаючих технологій та використання сучасної техніки неможливо вивести сільське господарство та всю країну із загрози.

Список використаних джерел

1. <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2017/12/603.pdf>
2. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/806-2013-%D1%80#Text>

3. <http://soceconomregion.univer.kharkov.ua/wpcontent/uploads/2017/07/1.%D0%9D%D0%B0%D1%83%D0%BA.%D1%82%D0%B5%D0%BE%D1%80.%D1%82%D0%B0%D0%BC%D0%B5%D1%82%D0%BE%D0%B4.%D0%BE%D1%81%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%B4%D0%BE%D1%81%D0%BB%D1%96%D0%B4%D0%B6%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F%D0%B0%D0%B3%D1%80%D0%BE%D0%B1%D1%96%D0%B7.doc>
4. <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2017/12/603.pdf>
5. http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/1_2016/10.pdf
6. <http://oldconf.neasmo.org.ua/node/2643>